

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 262/2015
24.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. С.Ћ. поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 4/13 од 18.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 684/14 од 07.10.2014. године, у седници већа одржаној 24.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 4/13 од 18.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 684/14 од 07.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К 4/13 од 18.03.2014. године и окр. Г.Ж. и окр. Н.М., оглашени су кривим да су као саизвршиоци учинили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по четири године и 10 месеци. Истом пресудом окр. Д.Ж. ослобођена је од оптужбе за кривично дело из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Пироту и бранилаца окривљених Н.М. и Г.Ж., Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 684/14 од 07.10.2014. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Н.М., адв. С.Ћ., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде

одредаба члана 16. став 4. и 5. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи, обе пресуде преиначи или укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да су побијане пресуде засноване на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП (коју бранилац погрешно означава у захтеву као члан 438. став 2. тачка 2. ЗКП). Недозвољени докази, према захтеву, су преписи телефонских разговора окр. Н.М. снимљени на основу наредби истражног судије Вишег суда у Пироту, које су незаконите, јер не садрже основ доношења мере, што доводи у сумњу валидност прикупљеног материјала.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП. С тим у вези, одбрана окривљеног је и у току првостепеног поступка захтевала издвајање преписа телефонских разговора из списка због незаконитости наредби на основу којих су ти докази прибављени, а првостепени суд се о томе детаљно изјаснио у образложењу пресуде на страни 19 у другом ставу. Осим тога на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП одбрана окр. Н.М. указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу пресуде, на страни 3, у четвртном и петом ставу и на страни 4, у првом ставу, дао детаљне и јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног у захтеву такође указује и да су побијане пресуде донете супротно одредбама члана 16. став 4. и 5. ЗКП а затим у образложењу захтева анализира изведене доказе и даје сопствену оцену истих те наводи да не постоји ни један материјални доказ да је окр. Н.М. долазио у додир са опојном дрогом х. Овим наводима бранилац оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, које, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.